

bliver ikke store Mængder, og den Mulighed er ikke udelukket, at vi ikke vil være i Stand til at eksportere for 8,4 Mill. Kr. Smør ugentlig. Jeg tør i hvert Fald ikke regne med, at vi faar nogen større Indtægt af vor Smørekseport eller af vor Mejeri-drift i det hele taget end de 8,4 Mill. Kr. Jeg vil antage, at vi vil være i Stand til i 1920 at eksportere for 3 Mill. Kr. Flæsk om Ugen, og at vi kan eksportere Æg i noget nær samme Udstrækning som i 1919. Det er muligt, at vi kan eksportere flere Æg, men til Gengæld er der Sandsynlighed for, at Priserne bliver noget lavere. Vi har i 1919 eksporteret Æg for ca. 100 Mill. Kr.; man kan neppe regne med, at man ugentlig i 1920 kan indvinde mere end 2 Mill. Kr. ved Eksport af Æg. Vor Kreatureksport kan neppe indbringe os mere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Ugen; Markedet Syd paa er jo overordentlig besværlig for os, takket være den økonomiske Misère i Tyskland og Landets slette Betalingsforhold overfor Udlandet. Hesteeksporten tør jeg ikke udtale mig forhaabningsfuldt om. Lad os antage, at den kan indbringe os 400 000 Kr. om Ugen, og lad os endelig antage, at vi for andre Landbrugsvareer kan faa et Par Mill. Kr. om Ugen. Vi har da en ugentlig Eksport af Landbrugsvareer for 17,3 Millioner. Jeg tror ikke, nogen tør driste sig til at sige med nogen Sikkerhed, at Tallene kan blive højere; det sandsynlige er endda, at de vil blive lavere.

Saa har vi i 1919 kunnet eksportere industrielle Varer for ca. 150 Mill. Kr. Lad os antage, at vi kan anstrenge os saa meget i 1920, at vi kan opnaa den samme Indtægt af Industriens Eksport, og lad os endvidere antage, at vi kan sælge Fisk for 25 Mill. Kr., og at vor Skibsfart ved Tjenesteydelse for Udlandet sammen med Transithandelen kan indvinde ca. 500 Mill. Kr. Sammenlagt bliver det ca. 1 575 Mill. Kr., som det danske Samfund har til Indkøb af Varer i Udlandet i 1920. Mere vil der sikkert ikke staa til det danske Folks Raadighed, og det er da heller ikke saa galt endda. 1 575 Mill. Kr. er et stort Beløb i Sammenligning med de Penge, der stod til vor Raadighed før Krigen, men det er alt for lille et Beløb, naar vi ser paa den Import, vi har haft i 1919.

Vor Nettoimport i 1919 var 2 344 Mill. Kr., idet jeg drager de 175 Mill. Kr. fra, som er indvundne ved, at man har reeksporteret. Drager vi de 1 575 Mill. Kr., som vi kan indvinde ved Eksport og ved Tjenesteydelser, saaledes som jeg her har

nævnt, fra Nettoimportbeløbet i 1919, faar vi et Minus paa 769 Mill. Kr. Nu vil man naturligvis straks sige: Behøver vi at importere i 1920 for saa mange Penge, som vi importerede for i 1919? Det er berettiget at opstille dette Spørgsmaal, men jeg vil dog straks svare, at jeg tror ikke, man skal regne i alt for høj Grad med de overfyldte Lagre, thi en meget væsentlig Del af Varerne ligger i Frihavnen og er slet ikke med i den Beregning, her er Tale om. Det har vist sig ved Optælling, at en hel Del Varer kun var til Stede her i Landet i ret begrænsede Mængder; andre Varer var til Stede i større Udstrækning, f. Eks. Kaffe, men jeg tror ikke, man skal regne alt for stærkt med de fyldte Lagre, og at vi som Følge af dem skulde importere mindre i 1920 i Modsætning til 1919, hvis alt kommer til at gaa sin Gang ukontrolleret. Noget kan man dog regne med. Man kan ogsaa i nogen Grad regne med, at Folks Købeevne er ringere i 1920 end i 1919, i alt Fald hvad angaar Luksusvarer.

Paa den anden Side maa vi, som fremhævet, ogsaa regne med, at vi ikke kan faa de 1 575 Millioner til vor Raadighed, dels fordi vi ikke vil være i Stand til at eksportere for saa mange Penge, dels fordi vi ikke kan tjene saa meget ved vor Handel og Skibsfart i Udlandet, at vi deraf kan faa $\frac{1}{2}$ Milliard til Indkøb. Men for at være paa den sikre Side, mener jeg, at man maa regne med, at Underbalancen i 1920, hvis der ikke træffes særlige Foranstaltninger, bliver ca. 700 Millioner. En Kendsgerning er det i alt Fald, som jeg allerede har paapeget, at trods de Bestræbelser, som Valutaraadet har gjort for at faa Importen begrænset, er vort Underskud endnu ugentlig 10—12 Millioner. Dette tyder stærkt paa, at jeg har Ret i den Betragtning, at under de 700 Millioner i Underskud kommer vi ikke i 1920, medmindre der træffes særlige Foranstaltninger. Naar jeg siger, at Underskuddet har været 10—12 Millioner ugentlig i de sidste Maaned, er det egentlig ikke det rigtige Billede, der derved op-rulles af de faktiske Forhold; thi det er utvivlsomt, at der handles udenom Valutaraadet, at der anvendes udenlandsk Valuta, maaske endog i betydelig Udstrækning, udover det Beløb, der stilles til Raadighed gennem Bankerne. Dette Lovforslag er netop fremkommet, fordi man i Bankverdenen er aldeles klar over, at der handles udenom Valutaraadet, at Valuta anvendes i overordentlig stor Udstrækning, uden at